

τὰ γδ οὕτως ἀπειρα, πῶς ἐνδέχεται νοεῖν; οὐ γδ ἄριστον ὅτι τις γεγεμμένη, ἢ καὶ τὰς δι-
 αμρίστως ἀπὸ οὐχ ἕσταται νοήσασθαι. ἢ ἐστὶ μὴ
 σήπαντα. διὸ ὅρ ἢ ἀρδύμωσθ τὰς τομῆς ὁ
 πλὴν ἀπειρον διεξίαν, ἀλλὰ καὶ πλὴν ἄλλω ἐν
 κινου ἀπὸ νοεῖν ἀίετην καὶ ἀπείρα, οὐδὲν
 ὄσιν ἐστὶν εἰ δὲ μὴ, καὶ ἀπείρα γδ ὄσιν, τὸ ἀπεί-
 ρον ὄσιν. ἀλλὰ μὴν καὶ εἰ ἀπείρα γδ ἴσων πλῆθος
 τὰ εἶδη τ' ἀπῖαν, ἐκ ἀλλῶ οὐδ' οὕτω τὸ γε-
 νόσασθαι. τὰ γδ εἰδέναι ὁμοθεύαται τὰ ἀπῖα
 γνωρίσασθαι. τὸ δ' ἀπείρον καὶ τ' ἀπείρα, δε-
 στήν, καὶ ἐστὶν ἐν πεπερασμένῳ διεξελθεῖν.

Κεφάλαιον γ.

A ἢ ἀκράσις καὶ τὰ εἶδη συμβαίνου-
 σιν ὡς γδ εἰώσασθαι, οὕτως ἀξιοῦσθαι
 λέγεσθαι καὶ τὰ παρὰ ταῦτα οὐχ ὁμοίαι φαί-
 νεται ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσυνήθειαν ἀγνωστοτε-
 ραι καὶ ξενικώτεραι, τὸ γδ σὺνήθεις, γνωρίμα-
 τισιν ἠλικίω δὲ ἰσχυρὸν ἔχει τὸ σὺνήθεις, οἰ-
 νόμασι δηλοῦσιν, ἐν οἷς τὰ μὴ ὄσιν καὶ παρὰ τα-
 εἰώσιν μᾶλλον ἰσχυρὸν τὸ γνωρίσασθαι περὶ ἡμῶν
 διὰ τὸ εἶδος, οἰ ἀπὸ οὐδ' ἐστὶ μὴ μαθηματικῶς
 λέγειν περὶ, ἐκ δόξῃ ἴσωνται ἴσων λόγων οἰ δ',
 ἀπὸ μὴ παρὰ ταῦτα μαθηματικῶς οἰ εἰ μάρτυρα ἀ-
 ξιοῦσιν ἐπὶ μαθηματικῶν ποιεῖν, καὶ οἰ ἀπὸ ταῦτα
 τὰ ἀκράσις, τὸ δ' ἰσχυρὸν τὸ ἀκράσις, ἢ διὰ τὸ
 μὴ εἶναι πῶς ἐστὶν, ἢ διὰ τὴν μαθηματικῶν
 ἔχῃ γὰρ πὶ τὸ ἀκράσις πῶσιν, ὅσιν καὶ ἀπὸ
 ὅσιν ἴσων συμβολαίων, καὶ ὅσιν ἴσων λόγων, ἀνε-
 λθῆσθαι εἶναι πῶς διὰ τὸ διὰ τὸ πῶσιν ἀνε-
 λθῆσθαι πῶς ἔκαστα ὁμοθεύαται, ὡς ἀπῖαν ἀμα-
 ξητεῖν ὁμοθεύαται, καὶ ὅσιν ὁμοθεύαται. ἐστὶ δὲ
 οὐδὲ πῶσιν ἴσων λαβεῖν, πλὴν δ' ἀκράσις
 γὰρ πλὴν μαθηματικῶν ἐκ ἐν ἀπῖαν ἀπῖ-
 ατεῖον, ἀλλ' ἐν τοῖς μὴ ἔχουσιν ἄλλω. διὸ ὅσιν
 οὐ φρεσὶς ὁ ὄσιν. ἀπῖαν γδ ἴσων ἢ φύσις
 ἔχῃ ἄλλω. διὸ σὺνήθεις πῶσιν τὸ ὄσιν ἢ φύ-
 σιν. οὐ γδ καὶ πῶσιν πῶσιν ἢ φρεσὶν, δὴλον
 ἔσται, καὶ εἰ μὴ ὁμοθεύαται ἢ πλεῖστον τὰ
 ἀπῖαν καὶ τὰς ἀρχὰς ἀπῖαν ὄσιν.

A Quæ enim ita infinita sunt, quomodo in-
 telligere contingit? Nec enim simile de li-
 nea est, quæ secundum diuisiones quidem
 non stat. Intelligere verò non potest: nisi
 sistat. Quare non numerabit diuisiones,
 qui infinitam pertransit. Sed etiam mate-
 ria non necesse est in eo quod mouetur, in-
 telligere. At nulli est esse infinito: quod si
 non, non infinitum est infinitum esse. Quod
 etiam si species causarum infinita multi-
 tudine essent, nec hoc modo esset ipsum
 cognoscere. Tunc enim scire putamus quoniam
 causas cognoscimus. Infinitum verò se-
 cundum additionem non est in tempore
 finito pertransire.

CAPVT III.

A Vsculationes autem, secundum con-
 suetudines accidunt. Quemadmodum
 enim consueuimus, ita iudicamus dici de-
 bere, & quæ præter hæc, non apparent si-
 militate: sed quia non consueuimus, ignotiora,
 & magis peregrina: consuetum etenim
 notius est. Quantam verò vim consuetudo
 habeat, leges declarant, in quibus fabulo-
 sa ac puerilia plus possunt propter consue-
 tudinem, quam si cognosceremus ea. Ali-
 qui igitur, nisi mathematicè loquentem
 non admittunt. Quidam verò non nisi ex-
 emplis videntem. Quidam autem dignum
 ducunt, vt testis producatur aliquis poeta.
 Et quidam cætera omnia volunt. Quos-
 dam verò et et certitudinis, aut propter
 ea, quòd non possunt sequi, aut propter cu-
 riositatem. Habet enim certitudo tale ali-
 quid: quare vt in contractibus, ita & in o-
 rationibus illiberale esse quibusdam appa-
 ret. Quapropter oportet institutum esse,
 quomodo singula admittenda sunt, quoniam
 absurdum est simul scientiam & modum
 scientiæ quærere. Neutrum autem fa-
 cile accipere est. Certitudinem verò ma-
 thematicam non oportet in cunctis quærere,
 sed in iis, quæ non habent materiam. Quare
 non est naturalis modus. Tota enim natura
 fortè habet materiam. Quam ob rem con-
 sideranda est primùm, quidnam Natura sit.
 Sic enim & de quo naturalis scientia est,
 manifestum erit, & v-

trum vnus scientiæ, an plurium est, causas, & principia speculati.
A Ρ Ι Σ Τ Ο Τ Ε Λ Ο Υ Σ
 τὸ μὲν τὰ φυσικὰ τὸ Β.

A R I S T O T E L I S
 F M E T A P H Y S I C O R V M
 LIBER SECVNDVS.
 CAPVT I.

Νά γινε πῶς τὴν ὁμοθεύαται
 ὁμοθεύαται ἐπελθεῖν ἡμῶς πῶσιν
 πῶσιν ὁμοθεύαται πῶσιν πῶσιν.

Dillam, quæ quæritur, scientiam
 necesse est in primis nos percur-
 rere, de quibus primo dubitan-
 dum est. Hæc autem sunt, &